

COP AL DECRET DE PLANTILLES

Els tribunals estimen la impugnació del sindicat Professors de Secundària (aspepc-sps)

Sentència 633/2019, del Procediment 550/2014, i 588/14 contra el Decret 39/2014 de Provisió de Llocs de Treball -«Decret de Plantilles»-.

La Sentència falla una àmplia estimació parcial de la nostra impugnació, suprimint part del redactat d'alguns articles i/o derogant-los totalment. Els principals articles afectats són els 4.2, 4.3, 15.2.b, 16.1.j, 17, 21.1.c), i 22.

En línies generals, aquestes són les supressions, les derogacions i les conseqüències que es desprenen de la sentència:

L'article 4 establia, per a les etapes educatives de Primària, Secundària i Formació Professional, que els centres podien establir una **organització flexible del currículum**, que s'hauria d'ajustar a les condicions de **polivalència curricular** del professorat. Això permetia crear places *ad hoc* per a la persona que es desitjés per part de les direccions.

La sentència deroga aquest article -4.2 i 4.3-, per a la Secundària i la Formació Professional. És a dir, queda prohibit en l'etapa de l'ESO, modificar el currículum, fusionar, organitzar matèries o agrupar-les en àmbits de coneixement per tal que siguin impartides per un sol docent, en definitiva, com si fossin matèries de Primària. Aquest era un dels eixos vertebradors de la política educativa del Departament, tendent a fusionar la Primària amb la Secundària. Això només es permet, excepcionalment –LOMCE, art 24.7- a 1 d'ESO-, perquè és un curs de trànsit. Els perfil

professionals no es poden «inventar», sinó que s'han d'ajustar a les especialitats docents establertes al Decret d'Especialitats.

A l'FP, es pot aplicar el currículum en atenció a un factor –persones amb discapacitat, per exemple-, però mai no es pot adaptar el currículum en funció de la definició d'un lloc de treball, perquè vulnera el RD 1147/2011.

L'article 15 establia el procediment de provisió dels llocs de treball específics en el concurs «específic». En el 15.2.b establia una entrevista personal amb els aspirants, que era eliminatòria. És a dir, qui no «aprojava» l'entrevista, quedava fora, la qual cosa introduïa un element d'arbitrarietat absoluta.

La sentència deroga aquest apartat, seguint la doctrina ja expressada en l'anterior sentència sobre l'accés a la Inspecció Educativa. Les entrevistes no poden tenir caràcter eliminatori.

L'article 17 establia la convocatòria pública de llocs de treball docents de concurs per a la provisió dels llocs de «provisió especial». L'apartat 17.1 establia que l'adjudicació d'aquests llocs de treball d'especial responsabilitat per aquest procediment, tenia caràcter definitiu.

La sentència deroga l'article 17.1, per la qual cosa aquests llocs de treball no podran tenir caràcter definitiu. Això és important, perquè ara, els «*enxufats*» no tindran plaça definitiva, la qual cosa introduïa una evident arbitrarietat. Cal veure què passarà ara amb els qui van aconseguir plaça definitiva per aquest procediment.

L'article 21 establia els mecanismes de remoció dels funcionaris docents que ocupaven llocs de treball per qualsevol procediment de provisió. El 21.1.c establia un «nou» procediment de remoció –eufemisme d'acomiadament-: una simple avaluació negativa de direcció i inspecció. El funcionari «remogut» quedava adscrit a tasques no docents –sense cobrar els complements corresponents- i la seva plaça es podia reconvertir a discreció de la direcció del centre.

La sentència deroga l'article 21.1.c

L'article 22 tractava de la remoció per avaluació negativa. Deixava el professorat en situació d'indefensió legal. Tot això s'inscrivia en el projecte del Departament de «desfuncionaritzar» el personal docent privant-lo dels seus drets laborals i professionals.

La sentència deroga l'article 22 sencer. No es podrà treure ningú de la seva plaça per avaluació negativa, que podia ser perfectament motivada per discrepàncies, per defensar la llibertat de càtedra, per no haver aprovat prou alumnes, per no caure prou simpàtic a la direcció o perquè, simplement, es volgués reconvertir aquell lloc de treball a la condició de específic a per adjudicar-la a dit a algú altre posteriorment. Al mateix temps, aquesta sentència suposa un cop a la línia de flotació del decret d'avaluació del professorat que prepara el Departament.

Valoració general

Professors de Secundària (aspepc-sps) valora molt positivament aquesta sentència, per tal com significa un cop molt fort a les polítiques de desregulació, de privatització de la funció pública docent i de la provisió de llocs de treball docents públics. Directament i indirecta, la sentència referma el requisit de publicitat, mèrit i capacitat per a la provisió dels llocs de treball docents a l'Ensenyament Públic català, contra l'arbitrarietat i la opacitat. Igualment, de manera directa i indirecta, comporta una ratificació del dret de llibertat de càtedra del professorat i del lloc de treball. El «decret de plantilles», un decret que afavoria el clientelisme i l'amiguisme, contra el que tant hem estat lluitant els darrers anys, ha quedat seriosament «tocat». És una victòria de tot el professorat.